

Långvandring från Frescati till Hjorthagen 29 januari 2024

Elva glada vandrare mötte upp på denna vårens första långvandring.

Vi åkte tunnelbana till Universitetet.

Här på kartan syns vår vandring väg tvärs över grönområdet.

Det var roligt att se sig omkring när vi passerade över universitetsområdet.

Här finns konst på olika ställen, så som här vid ingången till en av byggnaderna vid Arrheniusgången.

Vi stannade upp en stund och googlade Svante Arrhenius, som var en av de första vetenskapsmän som skrev om global uppvärmning(!), då han redan 1896 beskrev växthuseffekten.

Han var förste svensk att tilldelas ett Nobelpris.

Han fick priset i kemi 1903.

Vi lämnade universitetsområdet och vandrade vidare genom Stora skuggans koloniområde.

I bakgrunden skymtar studentlängorna på Lappkärrsberget.

Lite längre fram ligger Stora Skuggans 4H-gård.

Britt-Marie, en av våra nya ledare, berättade om 4H-gårdens arbete med att bevara gamla lantraser.

Här finns t.e.x. ryafår med längre och kraftigare ull än andra får.

Här ser vi alla de tre nya ledarna för långvandringarna: Marie, Börje och Britt-Marie – och så en av gårdens hästar, som också ville vara med på bild.

Vi fortsatte förbi det som tidigare var en skjutbana.

Stora Skuggan kom att bli något av en nationalarena för svenskt skytte och här arrangerades skyttetävlingar vid OS 1912.

Skjutbanan lades ner på 1970-talet, då man tyckte att den störde de boende i universitetsområdet.

Numera är det en amfiteater.

Vi kom fram till dansbanan vid den lilla anlagda sjön.

Den var målet för vår första etapp och en lämplig plats för den medhavda matsäcken.

Vi fortsatte över ängarna där den här gamla ihåliga eken tronade.

Vi passerade Stora Skuggans värdshus, där det finns en fin översiktsbild över rekreationsområdet.

När vi fortsatte utefter Laduviken såg vi ett åttkantigt hus på höjden till vänster om oss, som tilldrog sig vårt intresse.

Det var Abraham Niclas Edelcrantz, (1754–1821) som lät bygga huset.

Han var en friherre, ämbetsman, skald och tekniker, som blev invald i Svenska Akademien 1786

Edelcrantzvägen i Axelsberg, som fått namn efter honom, är ju väl känd av oss alla, som rör oss i området.

Till höger om oss, på andra sidan Laduviken skymtade Fiskartorpets hoppbacke, en av de första i Sverige, som byggdes på 1890-talet.

Den blev den mest populära skidanläggningen för stockholmarna från de norra delarna av staden under många år fram till 1960-talet.

År 2007 skedde de senaste backhoppen i Fiskartorpets hoppbacke.

Idag drivs Fiskartorpet som konferensanläggning m.m.

När vi sen gick utefter Husarviken såg vi de nya husen på andra sidan viken i kanten av Norra Djurgårdsstaden.

Vi lämnade naturen och gick över bron längst ut mot Värtan.

Strax stod vi mitt inne i "storstan".

Lite längre bort vid Bobergsgatan finns de två gamla gasklockorna, Ferdinand Bobergs vackra industribyggnader från slutet av 1800-talet.

En skylt berättar att de ska "väckas till liv" med både bostäder och moderna lokaler och bli en central punkt i området.

En bit bort hittade vi detta konstverk kallat "Midas" gjort av konstnären Kirsten Ortwed 2018.

I den grekiska mytologin var det kung Midas som önskade sig att allt han vidrörde skulle förvandlas till guld.

Men det han inte tänkte på var att det även gällde hans föda, här symboliserat av ett guldäppleskrott...

Vi närmar oss slutet på vandringen.

Här ovanför ligger...

... Hjorthagens Kulturhus – "en mötesplats för konst, musik och teater" enligt deras hemsida.

Ett trivsamt kafé finns det också och där tog vi vår avslutningsfika, nöjda efter en härlig vandring.